

Witaj Wędrowcze Drog! Czy jesteś gotowy
Na odbycie wraz z nami wspaniałej przygody?
Biskupice Ołobocze – tu właśnie dzisiaj się znajdujesz,
Okoliczne legendy oraz ciekawostki z nami dziś odkryjesz.
Pedałuż dzielnie; wraz z questem wykonuj zadania –
A one w nagrodę doprowadzą do hasła rozwiązań.
Dawna nazwa wsi oraz ważna data są zaszyfrowane
I pod literami w zagadkach dobrze pochowane.
Ruszaj więc spokojnie rowerem przed siebie –
Długa, lecz przyjemna droga czeka już na Ciebie!

Ten quest przy krzyżu się zaczyna;
Czy masz go już przed swoimi oczyma?
Spójrz na Jezusa, który na nim się znajduje –
Jego pochylona głowa kierunek drogi wskazuje.
Do ostrego skrętu w prawo dojadziesz drogą prostą;
Uważaj, aby na tym wirażu z drogi Cię nie zniosło!
Do miejsca przystanku ruszaj następnego
I po prawej stronie szukaj krzyża wysokiego,
Na którym widnieje data — — — — — miej to na względzie,
Że w dalszej swojej drodze jeszcze raz jej szukać będziesz.
Dostrzegasz krzyż, który wieżę zdobi, Questowy Kolego?
To kościół – zmierzaj więc teraz prosto do niego.
Tam wiele tajemnic na Ciebie już czeka,
Nie ociągaj się nadto, droga niedaleka!

Zostaw przy płocie „rumaka” swego
I ruszaj w głąb dziedzińca kościoelnego.
Podejdź do głównych drzwi; tu zaraz u wejścia
Datę musisz znaleźć. Jaką? — — — — —
To kolejna liczba, której będziesz potrzebować,
By jedną z późniejszych zagadek dobrze porachować.
Następne zadanie: spójrz na drzwi i na dach kościoła.
Czy identyczny symbol na nich odnaleźć tu zdołasz?
Zdobią go trzy litery: — — —
A jeśli to zadanie wciąż zbyt trudne jest,
Cofnij się od drzwi jakieś 10 kroków
I spójrz w górę – czy sczytać je jesteś teraz gotów?
To chrysogram – na górnnej części kościoła oglądać go raczysz;
On dalszy kierunek dla Ciebie wyznaczy.

Dookoła świątyni ruszaj, bo umysł czas poćwiczyć:
Okna w kształcie krzyża musisz teraz policzyć: —
Takiego samego, jak nad głównymi drzwiami,
Ale jego do naszego rachunku już nie zaliczamy.
Po drodze grobowiec z napisem napotkasz:
— — — — — — — — — „Prosi o modlitwę”
– taka na nim „notka”.
Stare krzyże ukryte są tu nieopodal;
Odnajdź je i policz: — ^B, by ciąg dalszy miała ta przygoda!
Teraz krzyże te do liczby okien w ich formie dodaj,
I wynik swego rachowania tutaj teraz podaj: — + — = —
Cyfrę do hasła właśnie uzyskałeś!
Wspomnij datę z krzyża – pamiętać ją miałeś.

Taka sama gdzieś tu figuruje;
Rozejrzyj się dobrze, czy już ją znajdujesz?
Następnie podejdź do wiszącej opodal tablicy
I położ kres następnej questu tajemnicy:
Powieszona ku pamięci ks. — — — — — Jezierskiego,
Z czasów okupacji niemieckiej proboszcza dzielnego.

Gdy kościół wtedy zamknięto, ksiądz musiał opuścić plebanię
I niemieckiego zarządcę dóbr kościelnych w niej zrobiono panem
(Ok. 75 ha ziemi rolnej w ich skład w tych czasach wchodziło).
Księdzu w budynku w naszej wsi osiąść zaś pisane było,
Zabroniono mu jednak mszy świętych odprawiania,
Podjął się więc tajnego dzieci nauczania.

W przeszłości proces edukacji mieszkańców to przyśpieszyło,
Ale niestety przed wrogiem też się nie ukryło
I choć ksiądz został uprzedzony przed aresztowaniem,
Nie skorzystał z ucieczki i kryjówki mu proponowanej.
Trwał do końca na swojej parafii i tam został złapany;
I do obozu koncentracyjnego w Dachau przetransportowany.
Tam zmarł śmiercią męczeńską w czerwcu roku 1942,
Oddaj chwilą zadumy cześć pamięci jego.

Wyjdź teraz prosto przed kościołe bramy
Bo „drogowego lustra” teraz poszukamy!
Spójrz w nie, prawa ręka dalszy kierunek wskazuje,
Nie rozpoczęj się jednak zbytnio, gdy popedaļujesz.
Musisz szukać oczami sylwetki pomnika,
Z niego bowiem kolejna zagadka wynika.
Monument ten w hołdzie tutaj postawiono,
By pamięć mieszkańców Biskupic Ołobocznych tu czczono,
poległych i pomordowanych przez najeźdźcę hitlerowskiego
W czasie okupacji, w obronie kraju swego.
Wypisz nazwisko, które dwa razy na tablicy wymieniono
I wśród zmarłych w latach 1919–20 i 1914–19 zaznaczono.
Czy jesteś w stanie je odnaleźć? To — — — — —
brawo!
Rozwiążesz zagadki z niebywałą wprawą!

Ruszaj teraz za wzrokiem św. Floriana.
Dalej ściętych wierzb Cię powiedzie „ściana”.
Pamiętaj, żeby skręcić w lewo, kiedy dojrzysz rozwidlenie,
Na następnej krzyżówce bądź gotów na manewru tego powtórzenie.

Widzisz drogę brukową? Jest to, Bracie, potwierdzenie,
Że dobrze Ci idzie wskazówek śledzenie.

Teraz jedź cały czas przed siebie. Miniesz przy stawie

(Szczyc budynek zdobi zresztą informacja taka)

Który jest siedzibą dzielnych chłopaków miejscowych,
Do walki z kataklizmami i do pomocy zawsze gotowych.
Ty jednak zostaw go teraz za plecami,
I opuszczoną rudery wpatruj przed oczami.

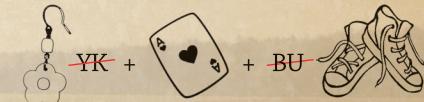
Dawniej ludzie chętnie tu przesiadywali,
Dobrejadło i napoje przy tym spożywali.
To stara restauracja, co na rozwidleniu dróg stoi,
Ty jednak dalej prosto ruszaj traktem swoim.

Na skrzyżowaniu kierunek poznasz z zielonej tablicy:
Na — — — — — 11 się kieruj, koniec tajemnicy!
Bądź też jednak czujny – przy okazji pierwszej
Na drogę gruntową w dół pojedź z drogi lepszej.
Po lewej zobaczysz sadzawkę niedużą,

Nazywaną przez mieszkańców po prostu... kałużą.
Tutaj zagadka czeka na Twe rozwiązań –

Zadaniem jest złączonych drzew odszukanie.
Wyglądają dość cudzinnie, jaki powód tego?

To drut — — — — — złączył je na wieki,
Questowy Kolego!

Jedź dalej przed siebie, aż do wierzby płaczącej,
Do nowej szkoły w prawo jechać nakazującą.
W jej miejscu niegdyś stara szkoła stała,
Która w 1840 roku zbudowana została.

40 lat później jednak, przez pół roku - czy sobie to wyobrażicie?
Aż 236 uczniów musiał sam uczyć tylko jeden nauczyciel!
Był to niejaki pan Skrzypczyński, a ponieważ dzieci przybywało,
Władzom szkolnym nic innego już nie pozostało,
Jak zbudować w 1908 roku drugi budynek na starym boisku,
Lecz z historii placówki to jeszcze nie wszystko!

Ogromnym przełomem dla ojczyzny i szkoły,
Było odzyskanie niepodległości – fakt ten jakże wesoły –
Został odnotowany w kronice wreszcie w języku polskim!

Niestety historia po latach przyniosła kolejne troski...
Nadszedł czas okupacji niemieckiej i II wojna światowa;
Budynek szkolny przeznaczono wtedy na kwatery wroga.
Jednak tutejsi pedagogi odważnymi ludźmi byli
I podczas wojny potajemne kształcenie nadal prowadzili.
Jedna z nich – pani Okucińska – we własnym domu dzieci nauczała,
Czym na okrutne represje ze strony okupanta stale się narażała.
Wreszcie w osadzie w styczniu roku 1945
Po raz ostatni widziano żołnierza niemieckiego.
Wtedy pan Okuciński – ówczesny kierownik szkoły
Nad jej odbudowaniem rozpoczął ciężkie mozy.